

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Όθουο κη' είκουοτὸν μετρούντες χρόνον
ἐδρεύομεν' στήν γήν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κη' ἐνιακόσα δεκατρία,
δραοίς και θερηή φιλοπατρία.

Ἄπριλου δεκάτη και τρίτη,
τήν Ἀνάστασιν κόσμος κηρύττει.

Χίλια πενήντα τέσσερα και με' διακόσ' ἄκομη,
ἡ πριμαντόνα λίσσαζε και δὲν ἀλλόζα γνώμη.

**Χαιρετίζω νικηφόρα
τὴν μικρὴ τὴν Τσερναγόρα.**

Ἀνάστασις, Ἀνάστασις, τὸ Μαυροβοῦνι ζήτω,
και κατὰ φάλαγγας Ἐλῶν ἄρμα τῆς Νίκης στήτω.
Δέξου φίλά μας ἄμετρα και δὸς μας τὸ φίλ σου,
Λαμπρὴ μεγάλη τώρα,
γιώρτασε, πανηγύρισε και σηματοστόλισου,
καῦμένη Τσερναγόρα.

Όσοι τὰ τίμα τιμοῦν
ζητωκραυγάζουο κη' εὐφημοῦν
τέτοιο λαὸ πολεμιστή,
λαὸ παλληκαρίσιο,
με Βασιληᾶ τραγουδιστή,
με Βασιληᾶ Βουνίσιο,
ποῦ μέσ' στή Σκόδρα σήμερα τὸν βλέπουο καββαλάρη
πολιτισμένοο λήστοαρχοο και τῆς Φραγκῆς κουρσαόροο.

Και ποιὸς και ποιὸς δὲν πολεμεῖ,
λεβέντη, σὶτὸ πλευροὸ σου;
με σὲ τῶν δειλῶν ἡ τιμὴ
κη' ἡ Νίκη πάντα ἔμπροσ σου.
Τραγοῦδα, Ρήγα τοῦ σπαθηνοῦ και Βασιληᾶ τῆς ρίμας,
κη' ἡ Νίκη σου μᾶς φτέρωοσε σὸν νάτανε δικὴ μας.

Τῆς Τσερναγόρας ἡ χαρὰ και χαρὰ τῆς Πασχαλιᾶς μας,
σοῦ στέλλομε τῆς δάφναις μας, τῆς δάφναις σου μᾶς
[στέλλεις,
τὸν νικηφόρο Βασιληᾶ φιλεῖ κη' ὁ Βασιληᾶς μας,
ποῦ νικητῆς σκαλιζεται σὲ μάρομο Πεντέλης.
Τέτοια Λαμπρὴ δὲν ἔγινε σὸν τούτη τὴ φορὰ...
τῆς Τσερναγόρας ζήτω της, χιλιαῖς φοραῖς Ὀδρρά.

**Ἀνάστασις μεγάλη
νικήτρια προβάλλει.**

Χριστὸς ἀνέστη σήμερα συναλαλάζουο δλοο.
σὲ πανηγύροο μᾶς καλεῖ τῆς Πασχαλιᾶς ἡ Σχόλη.

